

เล่าสู่กันฟัง

เติมน้ำในน้ำย่างไปขาย... ใครได้ครรเสีย

วิสุทธิ์ คุกครัตน์ / ศูนย์วิจัยยางลงช้า

ชีวิตชาวสวนยางบ้านเราเดี่ยวนี้เปลี่ยนไป เมื่อก่อนต้องตื่นก่อนไก่โนีไปกรีดยาง แต่วันนี้พากเราจะวนไม่น้อยจ้างกรีดจึงนอนตื่นสายได้หรือไม่ก็ไปทำงานอย่างอื่น ยังไงเสียเวลา ก็ได้เป็นเด็กแก่ถึงแม้จะจนลงบ้างก็ไม่เป็นไร บางคนมีลูกจ้างเป็นคนด่างชาติเสียด้วย เมื่อก่อนกรีดยางเสร็จแล้ว เก็บน้ำยางไปทำยางแผ่น กว่าจะเสร็จ สรรภก็ปาเข้าไปเที่ยวน เดี่ยวนี้ไม่ต้องทำ มีคนเข้าไปปรับซื้อน้ำยางใกล้ๆ บ้านเรา ไม่ต้องทำยางแผ่นอีกแล้ว เก้าโมงลิบโมงก็กลับถึงบ้านสะดวกสบายกว่าการทำยางแผ่นเยอะ แต่ก่อนน้ำไปขายเราแอบเติมน้ำลงในน้ำยางเก็บครึ่ง ได้น้ำหนักเพิ่มตั้งหลายกิโล อิ อิ เราเห็นว่าคนรับซื้อน้ำยางยังรายເອງๆ ถอยรถป้ายแดงกัน เป็นว่าเล่น แสดงว่ามีกำไรง่าๆ อื้.. ถ้าอย่างนั้นมันเป็นอย่างไรกันแน่

ก่อนอื่นเราลองมาทำความเข้าใจ กับการซื้อน้ำยางสดกันดีไหม พอเคยไปน้ำดูเข้าซื้อยากันอยู่หลายวันด้วยความสนใจว่าสักวันหนึ่งอาจ จะได้ทำกับเข้าบ้าง จุดรับซื้อที่ชาวบ้าน

เรียกว่าน้ำยางก็มีอยู่ทั่วไป ที่เรียกว่าบ่อคงเป็นเพราะว่าบานงที่ชุดหลุมทำบ่อเป็นที่เก็บน้ำยางที่รับซื้อ บางที่เขาเก็บน้ำลงเหล็กที่เรียกว่าบิก เขาจะทำกันยังไงซ่างมันเฉพาะ เรามาดูที่เขาซื้อขายกันดีกว่า ที่เขาซื้อขายกันทุกที่ก็จะมีเครื่องซั่ง ส่วนใหญ่จะเป็นแบบแท่นที่มีลูกตุ่มเลื่อนไปมาและมีตุ่มหัวหนักแขวน เพราะซั่งได้มาก มีถังใส่น้ำยางที่ทำขึ้นเองจากถังใส่ถ่านแก๊ส เอาไปทำให้มีทุ่ทิ้ว มีลูกตุ่มหรือที่บานที่ก็เรียกว่าปรอท ใช้ในการวัดเบอร์เช็นต์ยาง มีคาด มีกระบอกดูวงลายขนาดมีถังน้ำ และมักจะมีกระดาษบอกราคายางที่ซื้อขายกันแต่ละวัน บางที่ถ้าเป็นจุดการมีลักษณะจะมีตู้ให้คนรับซื้อคิดเลขกับเจ้าของค่าน้ำยาง แต่ละจุดรับซื้อจะมีอย่างน้อยก็สองคน

คราวนี้เรามาดูการซื้อยางกัน พากเราที่เอาน้ำยางไปขายจะเก็บน้ำยางจากสวนใส่ลงในถังพลาสติกที่เรียกว่าแฟลล่อน ขนาดความจุราว 40 ลิตร มากกว่านี้ก็หนักเกินไป บรรทุกได้ท้ายรถมอเตอร์ไซค์ สำหรับที่ใส่ถังออกแบบได้อาย่างสุดยอด คือเอา

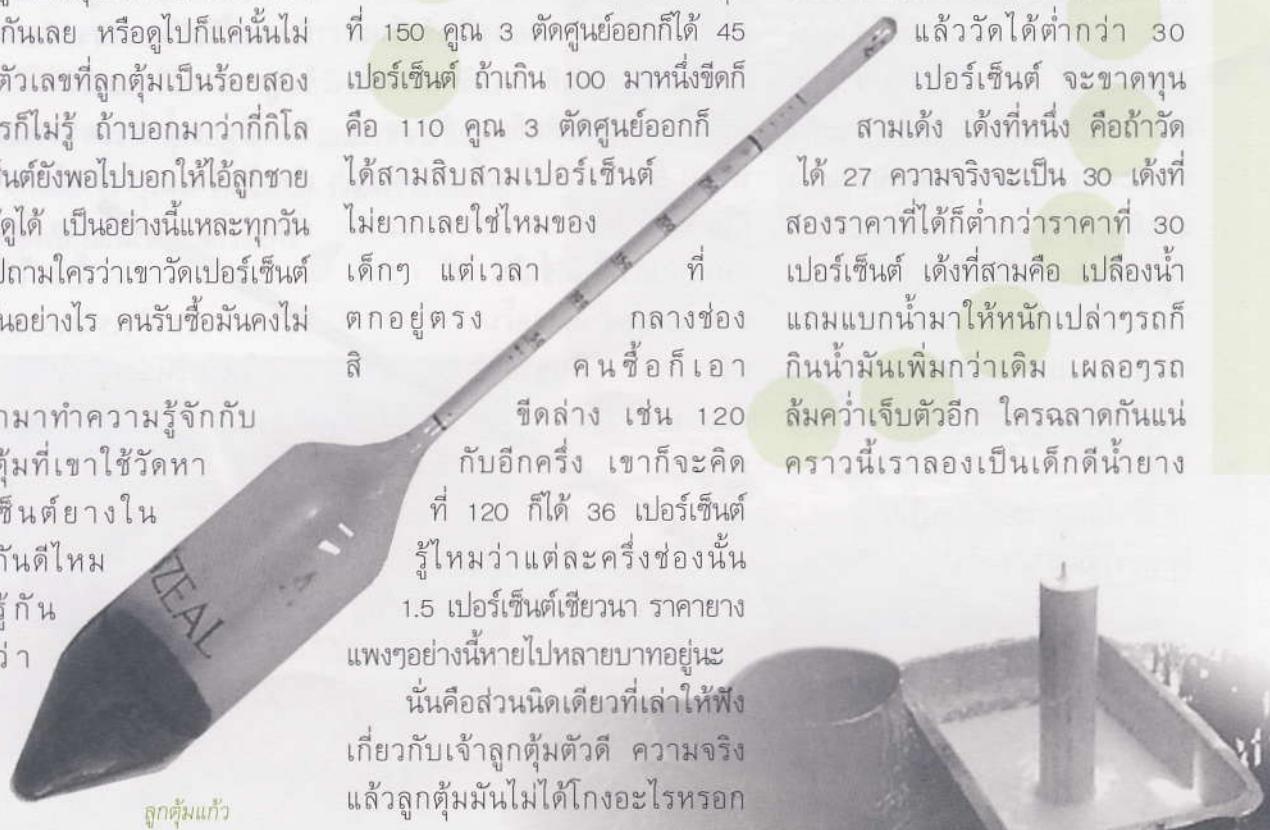
กระสอบข้าวสารที่เป็นกระสอบป้านหรือผ้าหานาฯ บางที่ก็กระสอบปุ๋ยมาเป็นถุงสองข้างขนาดพอตั้งแล้ววางพาดที่เบาะตอนหลังคนขับ บางคนก็ทำเป็นโครงเหล็กมารับอีกทีหนึ่ง แบบนี้จะขับซอกแซกไปได้ทุกสวน เมื่อขับรถมาถึงที่เขารับซื้อ คนรับซื้อก็จะช่วยยกถังลงจากรถน้ำยางถูกเทลงในถังของเขาแล้วซั่งน้ำหนัก คนที่ซึ่งก็ตะโกนบอกคนที่ค้อยคิดเลขและจ่ายเงินว่ากี่กิโลอย่างวันนี้สองถังของเราราชั่งได้ 60 กิโล ระหว่างนั้นเขาก็จะเอกสารบอกตัวมากวนๆ ในน้ำยาง แล้วตักไปจนเต็มกระบอกไปเทลงในกระป่องที่มีน้ำใสไว้ก่อน หรือไม่ก็เติมน้ำที่หลัง หลังจากนั้นจึงเอาไปเทลงในกระบอกสูญที่วางในถาดจนหมดจนล้นแล้วจึงจุ่มลูกตุ่มลงในนั้น สักพักจึงตะโกนบอกคนคิดเงินว่ากี่เบอร์เช็นต์อย่างวันนี้ของเราได้ 27 เบอร์เช็นต์คิดเป็นเนื้อยางได้ลิบหากิโลสองขีดแล้วเขาก็คิดเงินให้ได้ 1,053 บาท ยังวันนี้ราคาตั้ง 70 บาทต่อกิโล แต่เบอร์เช็นต์เราต่ำจัง ต่ำกว่า 30

เบอร์เซ็นต์ ได้แค่กิโลละ 65 บาท หรือ เราansomน้ำหนักมีอไปหน่อย

คงกรีดยางจะเริ่มเอาน้ำยางไปขายราواๆ แปดถึงเก้าโมงเข้าไม่เกิน สิบเอ็ดโมงก็หมด คนรับซื้อก็เอา น้ำยางไปส่งโรงงาน เขานอกกว่าหาก น้ำยางในป้อมของเขามีเบอร์เซ็นต์ ไม่ถึงสามลิบเขาก็ขายไม่ได้ น้ำยาง ที่รับซื้อด้วยมากจะน้อยก็ขึ้นกับว่า มีคนเอาขายกี่ราย หากได้ลักษณะ รายขึ้นไปก็อยู่ได้แล้ว วันนี้ยังไม่มีคน ขายพ่อแม่กันเลยมีเวลาคุยกับ คนรับซื้อเราเลยถูกแซวว่าผู้สมน้ำก็ ไม่ว่าอย่างให้ติดปลามาด้วยก็แล้ว กันนะ ชา ยา หรือว่าเขารู้ว่าเราสองน้ำ เอ๊ะ... เราก็ไม่ทำให้ใครเห็นและไม่เคย เล่าให้ใครฟังนี่นา

ผู้สัมภาษณ์เห็นว่าคนขายน้ำยาง จะไปคุยว่าเข้าชั่งว่าได้กิโล แต่ไม่ เห็นมีใครไปคุยว่าเขาวัดได้กี่เบอร์เซ็นต์ หรือว่าไว้ใจคนวัด เพราะขายกัน ประจำ รู้จักมักคุนกันดี ยังเคยร่วมวง กินเหล้ากันเลย หรือถูกแคนนินไม่ รู้เรื่อง ตัวเลขที่ลูกค้ามีเป็นร้อยสอง ร้อยอะไรก็ไม่รู้ ถ้าบอกมาว่ากิโล กี่เบอร์เซ็นต์ยังพอไปบอกให้อีกขาย มันคิดให้ดูได้ เป็นอย่างนี้แหละทุกวัน ไม่รู้จะไปถามใครว่าเขาวัดเบอร์เซ็นต์ น้ำยางกันอย่างไร คนรับซื้อมั่นคงไม่ บอกแน่

เรามาทำความรู้จักกับ เจ้าลูกค้าที่เขาใช้วัดหา เบอร์เซ็นต์ยางใน น้ำยางกันดีไหม จะได้รู้กัน เสียทีว่า

ลูกค้าแบบ

ผู้สมน้ำลงใบในน้ำยางแล้วจะได้ กำไrhoหรือขาดทุน ลูกค้าที่ว่านี้ ทำด้วยแก้วทรงกระบอก ด้านล่าง โตเป็นกะเปาะ ด้านบนเล็กเป็น ก้านยางๆ คงแตกง่ายและแพง เห็นเจ้าของถนนมันจัง พอแตก เก้าแก่ก็จะอาละวาดกับลูกน่องที่ ทำแตกทุกที บนก้านมองเห็นตัว หนังสือกับตัวเลขสองอยู่ข้างในเป็น เลข 50 100 150 200 และ 250 ระหว่างตัวเลขมีขีดห้าขีดคงเป็น ขีดละลิบนั่นแหละไม่เห็นมีเบอร์เซ็นต์ ตรงไหน ความจริงแล้ววิธีการก็คือ ผู้สมน้ำยาง 1 ส่วนหรือ 1 กระบอกตาม กันน้ำอีก 2 เท่าหรือ 2 กระบอกตาม ลงในกระป่อง จึงเท่ากับสามส่วน ใช้ใหม่ เท่าน้ำยางในกระป่องลง ในกระบวนการขายงานหมด เป่าฟอง ออ กแล้วจุ่มลูกค้ามลงไป พอยุดจนมีกี อ่าน ถ้าหยุดที่ 100 ก็คูณด้วย 3 ได้ 300 หารด้วย 10 หรือตัดศูนย์ออก หนึ่งตัว ก็ได้สามลิบเบอร์เซ็นต์ ถ้าหยุด ที่ 150 คูณ 3 ตัดศูนย์ออกก็ได้ 45 เบอร์เซ็นต์ ถ้าเกิน 100 มาหนึ่งขีดก็ คือ 110 คูณ 3 ตัดศูนย์ออกก็ ได้สามลิบสามเบอร์เซ็นต์ ไม่ยกเลขใช้ใหม่อง เด็กๆ แต่เวลา ที่ ตกอยู่ตั้ง กลางช่อง สิ คันชือก็เอา

ขีดล่าง เช่น 120 กับอีกครึ่ง เขาก็จะคิด ที่ 120 ก็ได้ 36 เบอร์เซ็นต์ รู้ใหม่ว่าแต่ละครึ่งช่องนั้น 1.5 เบอร์เซ็นต์เที่ยวน่า ราคายัง แพงอย่างนี้หายไปหลายบาทอยู่นะ นั้นคือส่วนนิดเดียวที่เล่าให้ฟัง เกี่ยวกับเจ้าลูกค้าด้วย ความจริง แล้วลูกค้ามันไม่ได้โงะไรหรอก

ผมได้เอาลูกค้ามาทดสอบรีด เอาความจริงจากมันว่ามันวัดได้ตรง จริงหรือ มันมาจากเมืองนอกนะ จะบอกให้ ทำมาจากประเทศไทย โน่น หลังจากโดยทดสอบทาง วิทยาศาสตร์แล้วมันก็สารภาพ ผลก็คือมันจะวัดได้แม่นที่ 36 เบอร์เซ็นต์ พอดีกกว่า 36 จะวัดได้ต่ำ กว่าที่เป็นจริงเข่าวัดได้ 27 ความจริง คือ 30 เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม พoSูงกว่า 36 มันก็วัดได้สูงกว่า ความเป็นจริง เข่าวัดได้ 45 เบอร์เซ็นต์ ความจริงคือ 42 เป็นต้น และเป็น ยังไง คนรับซื้อจะรู้ไหม เขาจะทำยังไง ก่อนที่เขากจะมาบับซื้อน้ำยาง เขายังต้องเรียนรู้มาอย่างดี เจ้าลูกค้า นี่แหละจะทำให้รู้ให้เจ็บ จึงเห็นได้ว่า เขายังคงรักษาความลับของราคายังไปตามเบอร์เซ็นต์ ยาง เกิน 36 ให้ 70 บาท 30 ถึง 35 ให้ 68 บาท ต่ำกว่า 30 ให้ 65 บาทต่อกิโล เป็นต้น ควรจะได้คำตอบ ให้ใหม่ว่าผู้สมน้ำแล้วได้อย่างไร ถ้าผู้สม แล้ววัดได้ต่ำกว่า 30 เบอร์เซ็นต์ จะขาดทุน สามเด้ง เด้งที่หนึ่ง คือถ้าวัด ได้ 27 ความจริงจะเป็น 30 เด้งที่สองราคาน้ำที่ได้ก็ต่ำกว่าราคาน้ำที่ 30 เบอร์เซ็นต์ เด้งที่สามคือ เปลี่ยนน้ำ แทนแบบน้ำมาให้หนักเปล่าๆ ก็ กินน้ำมันเพิ่มกว่าเดิม เพลอกรุง ล้มคว่ำเจ็บตัวอีก ใครฉลาดกันแน่ ควรจะลองเป็นเด็กดื่มน้ำยาง

แล้ววัดได้ต่ำกว่า 30 เบอร์เซ็นต์ จะขาดทุน สามเด้ง เด้งที่หนึ่ง คือถ้าวัด ได้ 27 ความจริงจะเป็น 30 เด้งที่สองราคาน้ำที่ได้ก็ต่ำกว่าราคาน้ำที่ 30 เบอร์เซ็นต์ เด้งที่สามคือ เปลี่ยนน้ำ แทนแบบน้ำมาให้หนักเปล่าๆ ก็ กินน้ำมันเพิ่มกว่าเดิม เพลอกรุง ล้มคว่ำเจ็บตัวอีก ใครฉลาดกันแน่ ควรจะลองเป็นเด็กดื่มน้ำยาง

เราไม่ผสมน้ำเลย แล้วเอาไปขาย คนซื้อวัดได้ 45 เขาก็นอกเราว่า 39 เลี้ยงน้ำแท้ เพราะเข้ารู้ว่าที่วัดได้ 45 ความจริงมันก็คือ 40 หรือ 42 อ่านให้แค่ 39 คนขายส่วนมาก พอยาแล้ว เพราะค่อนข้างสูงແນມ คนรับซื้อยังกำไรวัวๆ ตกลงจะเอาไปเงิด เกเรกีดอน เป็นเด็กดีกีดอน

ตอนนี้ถือว่าเรารู้จักเจ้าลูกตุ่มดีขึ้นมากแล้ว ถ้าจะให้วัดหาเบอร์เข็นต์ ยางในน้ำยางของเรางงย้อมทำได้ใช่ไหม ในเมื่อเรารู้แล้วว่าลูกตุ่มน้ำมันวัดได้แม่นกับน้ำยางที่มียางสามสิบ กกเบอร์เข็นต์ ก่อนไปขายเราก็วัดดูเบอร์เข็นต์เลียก่อนจะเป็นไร เราถือว่ากันดีว่าหลังจากได้หยุดพักครึ่ง พอกครึ่งวันแรกเบอร์เข็นต์ยางจะสูง หากวัดได้เกิน 40 กิโลสมน้ำแล้ววัดเสียใหม่จะได้ 36 หรือ 37 เบอร์เข็นต์ จึงเอาไปขาย ความจริงมีวิธีคำนวนว่าจะต้องเติมน้ำเท่าไหร่ เดียวจะให้สูตรเอาไปคิดให้ปวดหัวเล่น ที่นี่หากวัดได้ต่ำกว่า 36 กิโลอาไปขายได้เลยไม่ต้องผสมน้ำ ไม่ควรคิดเกินสามวัน ติดต่อกัน เพราะเบอร์เข็นต์ยางจะต่ำอาจจะต่ำกว่า 30 ควรหยุดพักต้นยาง และตัวเราด้วย อย่าลืมว่า นอกจากต้องมีลูกตุ่มแล้วเรายังต้องมีอุปกรณ์พวกกรอบกอตวง กรอบกอรัม กรอบกอยาวา และถอดรองด้วยนะ หาซื้อได้ตามร้านค้าในตลาดทั่วไป ตามที่พวงรับซื้อน้ำยางเข้าซื้อหากันนั่นแหละ

เราลองเอาวิชาที่เรียนรู้ไป
คิดดูว่าวันนี้เราผสมน้ำ

ลงในน้ำยางทำให้ได้น้ำหนักเพิ่ม อีกตั้งสิบกิโลเราจะได้กำไรหรือไม่ ความจริงน้ำยางเราแค่ 50 กิโล เราเติมน้ำเข้าไปอีก 10 ลิตร ทำให้ได้ตั้ง 60 กิโล คนซื้อใช้ลูกตุ่มที่เป็นแก้ววัด ดังนั้น 27 เบอร์เข็นต์ ความจริงควรจะเป็น 30 ใช่ไหม ถ้าอย่างนั้น ก่อนที่เราผสมน้ำ น้ำยางควรเป็นกี่เบอร์เข็นต์ สูตรที่จะให้คือ เบอร์เข็นต์ ยางในน้ำยางที่วัดได้ คูณจำนวนลิตร หรือกิโล ได้เท่าไหร่หารด้วยเบอร์เข็นต์ ที่ต้องการหลังจากผสมน้ำ ผลที่ได้เท่ากับจำนวนลิตรหรือกิโลที่ได้น้ำคือ ต้องเติมน้ำให้ได้เท่านั้น

ที่นี่ลองใส่ตัวเลขดูจำนวนลิตร ก่อนผสมน้ำคือ 50 ลิตร เบอร์เข็นต์ หลังผสมน้ำคือ 30 เบอร์เข็นต์ แต่เขาวัดได้ 27 เบอร์เข็นต์ จำนวนลิตรหรือ กิโลที่ได้คือ 60 คำนวนเสร็จ ได้เบอร์เข็นต์ยางก่อนผสมน้ำคือ 36 เบอร์เข็นต์ $(30 \times 60) / 50$ หากไม่ผสมน้ำแล้วนำน้ำยางไปขาย เจ้าลูกตุ่มจะวัดได้ 36 เบอร์เข็นต์ ตรงที่มันแผ่นพอต่อ การคิดเลขอาจจะไม่ง่าย เพราะคิดย้อนกลับ จากน้ำยาง 50 กิโล คิดเป็นเนื้อยางได้ 18 กิโล ราคากิโลละ 70 บาทเพราสามสิบ กกสมน้ำให้ลงมาสามสิบกกพอตึก ไม่ถูกเอาเปรียบแล้ว เก่งพอแล้ว รักจะขายน้ำยางควรจะมีลูกตุ่มสำหรับวัดเบอร์เข็นต์ยางของเราก่อนนำไปขาย ไม่ต้องแบกน้ำไปให้หนักให้เข้าหัวเราะเยาะ แฉมยังบอกให้โนโห่วยว่าอย่าให้ติดปลามาด้วยนะ....

5 ลิตรกิโลเพื่อเหนียว ก็จะได้ 36 เบอร์เข็นต์ที่ต้องการ พอกทำได้ใหม่ ถ้าไม่ได้ก็ให้ใช้ลูกสาวมันช่วยคิดกันแล้วกัน

นอกจากเจ้าลูกตุ่มที่ทำด้วยแก้วแล้วเราจะมีทางเลือกอื่นอีกหรือไม่มีครับ ผู้ได้ทดลองทำลูกตุ่มด้วยพลาสติกมาใช้แทน ลูกตุ่มพลาสติกก็ใช้วัดเบอร์เข็นต์ยางได้เหมือนกัน ด้วยวิธีการเดียวกัน แต่ทำทั้งที่ก็ต้องทำให้ดีกว่าของเดิม คือวัดได้ง่ายไม่ต้องคิดเลข อ่านออกมากเป็นเบอร์เข็นต์ได้เลย หน่วยละเอียงกว่า คือ ขีดละหนึ่งเบอร์เข็นต์ วัดได้แม่นตั้งแต่สิบห้าถึงห้าสิบเบอร์เข็นต์ ตกลไม่แตก ราคาถูกกว่าHEMA สำหรับเอาไปใช้เองที่สวน ถ้าเอาไปรับซื้อคงทำกำไรลำบาก เพราะตรงเกินไป และอ่านง่ายเกินไป ไม่ว่าเราจะใช้ลูกตุ่มตัวไหนวัดก่อนเอาไปขาย หากเบอร์เข็นต์ยางสูงกว่าสามสิบกก ผสมน้ำให้ลงมาสามสิบกกพอตึก ไม่ถูกเอาเปรียบแล้ว เก่งพอแล้ว รักจะขายน้ำยางควรจะมีลูกตุ่มสำหรับวัดเบอร์เข็นต์ยางของเราก่อนนำไปขาย ไม่ต้องแบกน้ำไปให้หนักให้เข้าหัวเราะเยาะ แฉมยังบอกให้โนโห่วยว่าอย่าให้ติดปลามาด้วยนะ....

จะร้องให้แต่ก็ร้องไม่ออก หากน้ำยางเราวัดได้ 40 เบอร์เข็นต์ และได้ 50 ลิตร เรายากได้ 36 เบอร์เข็นต์ กิโล 40 คูณ 50 แล้วหารด้วย 36 กิโลได้จำนวนน้ำที่จะเติมให้ถึง คือ 55 ลิตรครึ่ง เราเติมไปแค่

ลูกตุ่มพลาสติก

